

Alfons Navarret

Un bell cadàver barroc a l'avinguda deserta

Premi València
de poesia en valencià

ell tremolava, i la besà
ella fou un retrat, absurd, resplendent
i dins la cambra
afirmà
ho diria, ara, sense cap retard
era segur que plouria

LES PETICIONS ABSURDES QUE SEMPRE S'ACOMPLEIXEN

et passen les hores
—t'he dit
sempre—
i ja tota espera
és aquest fer *rien de rien*
i aixecar la mirada
com un fanal a punt d'extingir-se
un so
una taca en un cert indret que prefereixes
ignorar
i així s'acosta a ella
li lleva de l'esquena un pes, un pes de sobre
és com un sac de formigó
que es barrejarà adequadament, fent voltes,
com dins d'un cistell,
gira i roda i rodola muntanya amunt
—però és que les coses
mai són com podrien ser— i llavors
cal trencar les barques
avançar sobre terra cremada
tindre les mans foradades de tocar un cos
i un altre

com una addicció, el llenguatge és un llop, se t'acosta,
obri llavis i es cruspeix la fam
i va directe a la tercera porta, la de darrere,
que si s'obri, llança un
gemec, ample, i mostra les dents i les hores.

A ESCENA

l'escena es
repeteix
com una intermitència
però això no arriba a fer justícia
i aquell monstre que fou
o diu *monstre* i fuig per la tercera cova on es
guareix el diner de certes històries de faules
i així
conta un poc
i pren el braç sencer
la posició fixa del detonant que travessa la
barrera del so i el gest salvatge
a punt de fer un clot o un glop al
got, al
pitxer, a
la bassa de licor cremat que bull només
passar-hi llavis,
però ell ni amb això,
la fusta tacada, un dia aturat sota
l'ombra d'una
figuera seca,
i a mala ombra tot seran puces,
figurins, malabaristes, llogadors de barrets

que deixen passar la pluja,
però ara a l'escenari, ens esperen,
un grup de turistes, poca cosa, un gest
i a replegar les pelletes dissecades d'aquest forn
que és la nit.

LLETRES D'IMPRESSA

alça el cap
una lletra
soledat amunt
anuncis per paraules que pesen com una roda de molí
al coll
sí, al coll
capital del dolor
però no la veurem com toca
la pell
aquesta porció insignificant d'ànima en daurats
i fregits
que supuren una salsa tèrbola
això és, terrible
impronunciable
el cuiner remou la cullera
i ompli el plat
però nosaltres no, no ens abelleix
ho ha sentit bé
—com la pedrada, sí, com el colp de bastó
a l'esquena
sí, estem plens
i parlàvem
en això

aqueixa lletra fou
recepció de senyals de fum
la resseguim amb els dits
sempre deixem rastre
com de quitrà, com de suor
i tancarà la impremta
amb l'impossible d'una convicció
—el temps fugit, l'evocació i allò altre
que és com descreure
i tocar la nafra
i canviar de vorera
perquè tot aquest brut de tinta
reprenga una forma, un cert deliri
com d'obstinada pèrdua, com d'això mateix.

SILENCI!

tornà a fingir
era el de sempre
l'eterna estació
allò de morir
amb un pam de nassos
amb els semàfors –de sempre– en roig
fingir

s'aturà sobtadament
l'auditori no es va sorprendre
són coses que passen o que no
estaran disposats a prendre l'odi
en la versió adient
una gota –i continuava– un glop
un deix de reflux
i fum d'incendi
el dia comença amb la desfeta
ara era la cambra
un nus distret com per dibuixar-lo
i els fets se seguiren
–no diran que no respectem les idees–
i sort –quina!– d'ésser vius
i de tindre

el digníssim
el més exemplar i grat i eminent
dret històric
de callar la veu, com qui només calla
i fins i tot se sap negar
aquest silenci obligatori

ESTUDI D'ARQUITECTURA

una paret ampla
que ocupa un tros de mirada
i una breu eternitat en aquell floc de
cansament,
i el frec dels cossos
que saben fer l'amor com un trencaclosques,
jo soc aquell que s'ha sabut perdre,
per un fragment de mirada,
i que van mirar,
els espiarem una estona, i em direu
si aquest exemple de prevenció
sentimental pot comportar una pèrdua,
la maneta, que el temps fa, tornava a
sacsar la cruïlla,
i ara un bes, ara la camisa, les
accions
a la borsa i els llavis enmig
del desert,
i això fou l'indici, una al·legoria a la
italiana,
una part de la mirada travessà un foradet al
mur i dibuixà una certa por,

de segur que hauríem trobat l'oasi,
mes la llum fugí, i el
somni fou
evidentment un altre